

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/21588 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 28 februari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, aan appellant een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op 7 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

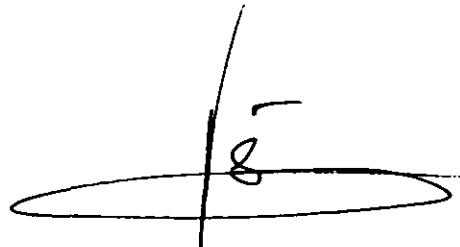
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2007

154-526.

Verzonden: 11 JUNI 2007

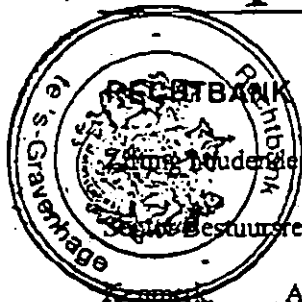
Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zittingsplaats Assen

Bestuursrecht

AWB 06/21588 BEPTDN S2

uitspraak: 28 februari 2007

inzake:

geboren op
 verblijvende te
 van Liberiaanse nationaliteit,
 IND dossiernummer: 9411.11.0060,
 V-nummer:
 eiser,
 gemachtigde: mr. N.B. Swart, advocaat te Groningen,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Buijsman, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 22 oktober 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier met als doel het ondergaan van medische behandeling ingediend als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 11 juli 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 29 september 2003 is namens eiser hiertegen bezwaar gemaakt.

Bij beroepschrift van 2 mei 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het uitblijven van een besluit op bezwaar. Verweerder heeft bij besluit van 19 juli 2006 het bezwaar gegrond verklaard en aan eiser een verblijfsvergunning verleend met ingang van 23 november 2005 onder de beperking verblijf vanwege medische noodsituatie.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 januari 2007. Eiser is daarbij niet verschenen, maar heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 06/21588 BEPTDN S2

2

Motivering

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevordering, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In de eerste plaats constateert de rechtbank dat het door eiser op 2 mei 2006 ingediende beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit door verweerder op zijn bezwaarschrift, ingevolge artikel 6:20, vierde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) geacht wordt mede te zijn gericht tegen de reële beslissing op bezwaar. Gelet op dit reële besluit van verweerder d.d. 19 juli 2006, bestaat er zijdens eiser geen procesbelang meer bij een beoordeling van het beroep tegen het niet tijdig beslissen. Een dergelijk beroep zou immers slechts de vraag betreffen of verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:10, eerste lid, Awb door het niet tijdig nemen van een beslissing op bezwaar. Nu ook overigens door eiser niet is aangegeven welk (ander) belang hij heeft bij een inhoudelijk oordeel op dit punt, dient het beroep naar het oordeel van de rechtbank in zoverre niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De rechtbank ziet evenwel aanleiding verweerder te veroordelen in de door eiser in het kader van het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het door hem ingediende bezwaarschrift gemaakte proceskosten. Het bedrag van de te vergoeden proceskosten moet naar het oordeel van de rechtbank met inachtneming van de wegingsfactor "zeer licht" voor het gewicht van de zaak worden bepaald op € 80,50 (1 punt voor de indiening van het beroepschrift x factor 0,25 x € 322,00).

In deze procedure dient vervolgens beoordeeld te worden of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven recht kan doorstaan. In geschil is de ingangsdatum van de verleende vergunning. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser eerst op 23 november 2005 heeft aangetoond aan alle voorwaarden voor vergunningverlening te hebben voldaan. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij reeds eerder, ten tijde van de aanvraag, aan de voorwaarden voor vergunningverlening voldeed.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat eiser bij zijn aanvraag van 22 oktober 2002 heeft gevraagd om een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel 'het ondergaan van medische behandeling'. Voorts is niet in geschil dat eiser niet voldaan heeft aan alle voorwaarden voor deze vergunning. Derhalve heeft verweerder kunnen besluiten dat eiser geen aanspraak kan maken op de door hem gevraagde vergunning. Reeds gelet hierop kan het betoog dat hij ten tijde van de aanvraag een vergunning had dienen te krijgen, niet slagen.

Verweerder heeft vervolgens conform het geldende beleid ambtshalve beoordeeld of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking medische nood situatie. Nadat eiser in de bezwaarfase zijn identiteit en nationaliteit had aangetoond, heeft verweerder het Bureau medische advisering (BMA) om advies gevraagd over eisers medische situatie. Het BMA heeft bij schrijven van 23 november 2005 verweerder met dit advies gediend. Hieruit is gebleken dat eiser in een medische nood situatie komt te verkeren

Zaaknummer: AWB 06/21588 BEPTDN S2

3

dat eiser aan alle voorwaarden voor verlening van de vergunning onder de beperking medische noodsituatie had voldaan. Dat een eerder BMA-advies inhoudelijk vergelijkbaar is met het nieuwe advies kan niet tot een ander oordeel leiden, nu eiser ten tijde van dat eerdere advies zijn identiteit en nationaliteit niet had aangetoond.

Gelet op deze overwegingen kan het beroep niet slagen en zal het derhalve ongegrond worden verklaard.

Behoudens de bovengenoemde proceskostenveroordeling, bestaat geen aanleiding voor verdere veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 80,50 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Läkamp, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 28 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.P. Dijkema als griffier.

Afschrift verzonden: **5-7 MRT 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

per fax vooruit: 070-365 13 80

AANGETEKEND
 Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1906 B 30 MRT 2007	
ZAAKNR. 200702288	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bureau Groningen

Postbus 47
 9700 AA Groningen
 Stedumermaar 8
 9735 AC Groningen
 (t) 050 - 547 47 60
 (f) 050 - 313 85 86
 (e) info.gron@rechtshulpnoord.nl

Hoger beroep vreemdelingenzaken

<i>Datum</i>	30 maart 2007	<i>Van</i>	mr. N.B. Swart
<i>Lfw kenmerk</i>		<i>Doorkiesnr</i>	
<i>Ons kenmerk</i>	10029017	<i>E-mail</i>	b.swart@rechtshulpnoord
<i>Betref</i>	hoger beroep gericht tegen de beslissing Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Assen Vreemdelingenkamer verzonden 7 maart 2007 inzake		

Geacht college,

1. Bij uitspraak van 28 februari 2007 verzonden op 7 maart 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, Vreemdelingenkamer het beroep van appellant tegen het onderdeel van de beslissing, voor zover dit de Ingangsdatum betreft, van verweerder van 19 juli 2006, ongegrond verklaard.
2. Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank. Namens appellant wordt hoger beroep aangetekend. Ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gemachtigd. Ik verzoek u het griffiegeld van onze rekening-courant af te schrijven. Het hoger beroepschrift is gebaseerd op de volgende grieven.

Inleiding

Op 5 april 2002 is appellant door de Liberiaanse ambassade in het bezit gesteld van een nationaliteitsverklaring. Deze verklaring is overlegd aan de IND.

Ook is een geboorteakte overlegd.

Op 22 oktober 2002 heeft appellant een verblijfsvergunning aangevraagd in verband met zijn medische noodsituatie.

Op 13 juni 2003 stelt het BMA vast dat appellant zonder behandeling in een medische noodsituatie zal geraken en behandeling niet mogelijk is in het land van herkomst, Liberia.

Op 11 juli 2003 wordt de aanvraag afgewezen omdat getwijfeld wordt aan de identiteit en nationaliteit van appellant.

Op 2 december 2004 wordt het paspoort van appellant aan de IND overlegd.

Op 28 april 2005 verklaart de IND dat de nationaliteitsverklaring en het paspoort echt zijn.

Op 7 juli 2005 wijst de rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening toe op verzoek van de IND

Op 23 november 2005 bevestigt het BMA de BMA-rapportage van 13 juni 2003.

Hierop besluit de IND op 19 juli 2006 een verblijfsvergunning te verstrekken met als ingangsdatum 23 november 2005.

Alleen tegen het onderdeel van de beslissing dat de ingangsdatum bepaalt op 23 november 2005 is beroep ingesteld. Dit beroep is door de rechtbank op 28 februari 2007, verzonden 7 maart 2007 ongegrond verklaard.

Grief 1

De rechtbank geeft aan dat appellant op 22 oktober 2002 een verblijfsvergunning heeft aangevraagd met als doel "medische behandeling". Ten onrechte stelt de rechtbank dat niet in geschil is dat appellant op 22 oktober 2002 niet aan alle voorwaarden voldeed.

Waarschijnlijk doelt de rechtbank op het feit dat appellant geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing hem niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling". Dit neemt niet weg dat appellant van mening is dat hij al voor 23 november 2005 voldoet aan alle voorwaarden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische nood situatie".

Toelichting

Appellant is in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op grond van zijn medische nood situatie. Uit het beleid zoals dit gold ten tijde van de beslissing op bezwaar (19 juli 2006) volgt dat bij een aanvraag met als doel "medische behandeling" niet alleen getoetst moet worden of appellant ten tijde van de aanvraag voldeed aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling" maar ook aan het doel "medische nood situatie".

Appellant voldeed ten tijde van de aanvraag aan alle voorwaarden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische nood situatie". Hiertegen richt het beroep zich. Ten onrechte gaat de rechtbank er van uit dat niet in geschil is dat appellant niet aan deze voorwaarden voldeed. Dit stond en staat juist wel in geschil.

Kennelijk is bij de rechtbank verwarring ontstaan over het onderscheid tussen de voorwaarden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling" en "medische nood situatie" en hetgeen ter zitting is besproken naar aanleiding van het verweerschrift. Het verweerschrift geeft aan dat beroep is ingesteld omdat appellant vrijgesteld zou moeten worden van het vereiste over deugdelijke financiering van de medische behandeling te beschikken. Dit klopt niet.

Ten aanzien van appellant is terecht, op geen enkele wijze tegengeworpen dat hij niet over deugdelijke financiering beschikt. Dit is immers geen voorwaarde om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische nood situatie". Hiertegen was dan ook geen beroep ingesteld. Appellant was ook in november 2005 via het COA verzekerd en is de vergunning zonder problemen verstrekt. Niet in geschil is dat dit wel een voorwaarde is om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling". Tegen het feit dat appellant niet in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling" is geen beroep ingesteld.

Grief 2

Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat de beslissing van de IND onvoldoende motiveert waarom pas op 23 november 2005 aan alle voorwaarden zou zijn voldaan en voorzover dit wel voldoende gemotiveerd zou zijn gaat de rechtbank ten onrechte voorbij aan het feit dat appellant al eerder dan 23 november 2005 aan alle voorwaarden voor een verblijfsvergunning met als doel "medische nood situatie" voldeed.

toelichting

Een reguliere verblijfsvergunning moet worden verstrekt vanaf het moment dat aan alle voorwaarden wordt voldaan (artikel 26 Vw).

In de beslissing van 19 juli 2006 wordt onvoldoende gemotiveerd waarom pas op 23 november 2005 aan alle voorwaarden zou zijn voldaan. Het onderdeel van de beschikking waarin de ingangsdatum wordt bepaald kan niet in stand blijven omdat het in strijd met het motiveringsbeginsel is genomen. Voor zover het gestelde in het verweerschrift hier voor in de plaats zou kunnen worden gesteld is in strijd met het geldende beleid, de wet en regelgeving besloten dat appellant pas op 23 november 2005 aan alle voorwaarden zou hebben voldaan.

Voor de datum van 23 november 2005 kan alleen zijn gekozen vanwege de nieuwe BMA-rapportage. Ten onrechte is niet gekozen voor de datum van de identieke BMA-rapportage van 13 juni 2003.

Vastgesteld moet worden vanaf welk moment de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet. Van belang is dus om vast te stellen aan welke voorwaarden moet zijn voldaan, en wanneer dit door de vreemdeling is aangetoond.

De "medische" voorwaarden:

- a. De vreemdeling bevindt zich in Nederland: Aan deze voorwaarde is voldaan sinds de dag van de aanvraag
- b. Stopzetten van de behandeling zal een medische noodsituatie doen ontstaan
- c. Medische behandeling kan niet plaatsvinden in het land van herkomst
- d. De medische behandeling zal naar verwachting langer dan een jaar duren

b., c., d. Ten aanzien van deze voorwaarden wordt het advies van het BMA ingewonnen. Het BMA heeft op 13 juni 2003 hierover een duidelijk advies uitgebracht.

In ieder geval vanaf 13 juni 2003 staat vast dat appellant zich zonder behandeling in een medische noodsituatie bevindt, medische behandeling niet kan plaatsvinden in Liberia en de behandeling langer zal duren dan een jaar.

Hierover valt nog het volgende op te merken:

Op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht rust op de aanvrager de plicht alle relevante gegevens en bescheiden te overleggen, en rust op het bestuursorgaan de plicht alle relevante kennis te vergaren. Op de vreemdeling rust een zware plicht. Dit is vastgelegd in beleid. In de vreemdelingencirculaire is precies bepaald wat een vreemdeling moet overleggen bij een aanvraag.

Het medisch advies neemt hier een bijzondere positie in (vgl. sociaal zekerheidsrecht). Van een vreemdeling kan niet worden gevergd dat hij een verklaring van zijn behandelaar overlegt waarin deze een oordeel vormt over zijn vreemdelingenrechtelijke aanspraken (VC B8 4.1). Wel kan worden geëist dat een schriftelijke verklaring wordt overlegd waaruit blijkt dat de vreemdeling onder behandeling staat.

Appellant heeft bij zijn aanvraag een medische verklaring overlegd op grond waarvan volgens het toen geldende beleid, het BMA kon en moest worden ingeschakeld. Appellant heeft hiernaar voldaan aan de vereisten die aan hem worden gesteld (zijn informatieplicht).

De IND heeft het BMA ingeschakeld en het BMA heeft op verzoek van de IND verslag uitgebracht. Hiernaar heeft de IND getracht invulling gegeven aan de plicht kennis te vergaren. Op 13 juni 2003 heeft het BMA advies uitgebracht. Dit BMA-rapport is duidelijk. Het enige gebrek dat hieraan kleefde is dat de IND heeft verzuimd het BMA opdracht te geven de medische situatie te onderzoeken ten tijde van de aanvraag. Net als in het sociaal zekerheidsrecht is het goed mogelijk om een medische situatie aan de hand van het medisch dossier op een datum in het verleden, in te schatten. De "datum in geding" is het beoordelingsmoment. In dit geval is dit de datum van de aanvraag. Op dit onderdeel heeft de IND onvoldoende invulling gegeven aan de informatieplicht.

Indien wordt getwijfeld aan de medische omstandigheden ten tijde van de aanvraag dan is het aan de IND de vraagstelling aan het BMA aan te passen en specifiek te vragen naar de situatie ten tijde van de datum in geding. Cliënt heeft hier geen enkele invloed op. Dit kan hem niet worden tegengeworpen.

Ten onrechte is de rechtbank hier ongemotiveerd aan voorbij gegaan. Dit had voor de rechtbank aanleiding moeten zijn de bestreden beschikking te vernietigen en de IND op te dragen bij de nieuwe beslissing het BMA opdracht te geven een medisch oordeel te geven vanaf de dag van de aanvraag.

Vaststelling identiteit/paspoortvereiste

Ten onrechte gaat de rechtbank er van uit dat een van de vereisten om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische noodsituatie" is dat men zijn identiteit en nationaliteit moet aantonen. Dit is onjuist. Van een ongedocumenteerde kunnen wel aanvullende bescheiden worden gevraagd. Deze bescheiden heeft appellant al voor zijn aanvraag in 2002 overlegd.

Ten tijde van de aanvraag, en in ieder geval vanaf 13 juni 2003, voldeed appellant aan alle "medische" voorwaarden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning met als doel "medische noodsituatie".

Al voor de aanvraag van 2002 heeft appellant aanvullende bescheiden omtrent zijn identiteit en nationaliteit overlegd. Op 2 december 2004 wordt het paspoort van appellant aan de IND overlegd. (In het verweerschrift wordt nog nadrukkelijk gewezen op het feit dat het paspoort "altijd al goed" was.)

Op 28 april 2005 verklaart de IND dat de nationaliteitsverklaring en het paspoort echt zijn.

Dit betekent dat vanaf de dag van de aanvraag, 2 december 2004 en in ieder geval 28 april 2005 ook aan de voorwaarden m.b.t. vaststelling van nationaliteit en identiteit is voldaan.

Voor het bepalen van de ingangsdatum van de verblijfsvergunning was een nieuwe BMA rapport niet nodig. (Dit rapport was wel noodzakelijk om te bepalen of de verblijfsvergunning ook voor een jaar in de toekomst moest worden verstrekt.)

Grief 3

Ten onrechte gaat de rechtbank er van uit dat men pas in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning met als doel "medische noodsituatie" als men op de dag dat het BMA advies uitbrengt aan alle voorwaarden voldoet. Dit is onjuist. Men moet aan alle voorwaarden voldoen, maar dit wordt aangenomen vanaf het moment dat ook aan de laatste voorwaarde is voldaan. Als pas na het BMA advies aan de overige voorwaarden is voldaan is het niet noodzakelijk een nieuw BMA-advies op te vragen om aan de voorwaarden te voldoen.

Appellant verzoekt u de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen en het ingestelde hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Hoogachtend,

N.B. Swart

Productie:

- 1 kopie bestreden beslissing Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen van 28 februari verzonden 7 maart 2007